

**AFGØRELSE**  
(Varmeforsyning)

**energi**  
**KLAGENÆVNET**

Frederiksborggade 15  
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

[www.ekn.dk](http://www.ekn.dk)

[ekn@ekn.dk](mailto:ekn@ekn.dk)

---

|                      |                                                               |      |
|----------------------|---------------------------------------------------------------|------|
| <b>KLAGE FRA</b>     | Advokat Peter Schiøtz på vegne en række forbrugere            | over |
| <b>AFGØRELSE FRA</b> | Energitilsynet                                                |      |
| <b>OM</b>            | Prisberegning hos Hyllinge Menstrup Kraftvarmeværker A.m.b.a. |      |

---

**29. januar 2003**

Eksp.nr.: 10209

J.nr.: 21-14

TMH

---

|                |                                                  |
|----------------|--------------------------------------------------|
| <b>NÆVNETS</b> | Nævnnsformand, cand. jur. Jørgen Nørgaard        |
| <b>SAMMEN-</b> | Professor, dr. jur. Jens Fejø                    |
| <b>SÆTNING</b> | Fhv. overingeniør, cand. polyt. Jørgen Klitgaard |
| <b>I SAGEN</b> | Direktør, cand. polyt. H. C. Mortensen           |
|                | Direktør, cand. oec. Niels Jørgen Ravn Sørensen  |

---

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev modtaget i nævnet den 6. december 2001 fra Advokat Peter Schiøtz på vegne en række forbrugere, der klager over Energitilsynets afgørelse af 19. november 2001. Energitilsynet havde i afgørelsen ikke indvendinger mod størrelsen af den faste afgift i varmeprisen hos Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet har fremsendt en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder, som er forelagt klagerne og fjernvarmeværket.

**Den påklagede afgørelse**

Fra Energitilsynets afgørelse af 19. november 2001 citeres:

”[.....]

Energitilsynet har ikke indvendinger imod størrelsen af den faste afgift i varmeprisen hos Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet har i afgørelsen lagt vægt på følgende forhold.

I skrivelsen af 11. september 2001 hæfter Advokatgården sig ved, at årsopgørelsen for en kunde viser, at de faste bidrag hos kraftvarmeværket udgør 93 pct. af den samlede varmepris. Det angives, at denne del af varmeprisen består af arealbidrag, konverteringsafgift samt abonnement. Det er oplyst, at den viste årsopgørelse ikke er særegen for deltagerne i kraftvarmeværket.

[.....]

Advokatgården mener at det ikke er rimeligt, at det faste bidrag i overvejende grad skal bære økonomien i kraftvarmeværket, og at det høje faste arealbidrag medfører en skævvridning af prisniveauet selskabsdeltagerne imellem.

Kraftvarmeværket angiver i redegørelsen af 18. oktober 2001, at den viste årsopgørelse er under indflydelse af, at kundens varmeaftag fra værket i år 2001 på oplyst 1,935 MWh suppleres med brændeovn. Den pågældende kundes ejendom er ifølge det oplyste på 151 m<sup>2</sup>.

Kraftvarmeværket mener, at konverteringsafgift ikke skal medregnes i den faste afgift, fordi afgiften er et udtryk for afdrag på et lån i forbindelse med finansiering af et nyt vandbåret anlæg, som 14 ud af 215 kunder valgte at lade værket installere.

Kraftvarmeværket oplyser endvidere, at abonnementsafgift bortfalder pr. 1. januar 2001.

Med fradrag for konverteringsafgift og abonnementsbetaling har kraftvarmeværket beregnet med udgangspunkt i et forbrug på 23,10 MWh, at det faste bidrag udgør 46,29 pct. af den samlede varmepris i varmeåret 2001/2002. Moms indgår ikke i beregningen. Kraftvarmeværket oplyser, at samme beregning med 2000/2001 priser giver et fast bidrag på 45,63 pct. af den samlede varmepris.

[.....]

Energitilsynets bedømmelse.

[.....]

Tidligere har Gas- og Varmeprisudvalget accepteret, at varmeforsyningen uden dokumentation kan lade op til 80 pct. af værkets omkostninger dække gennem det variable element i varmeprisen. At minimum 20 pct. af et varmeværks omkostninger skal dækkes gennem faste bidrag er begrundet med, at varmeværket skal have økonomisk sikkerhed for at kunne fortsætte driften i en situation med vigende varmegrundlag.

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 2 af 7

Der skal tilstræbes en kostægte tarifiering. Der kan dog være tilfælde, hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt at gennemføre kostæghed i tariffen - eksempelvis i tilfælde, hvor varmeværket[s] faste omkostninger udgør en forholdsmæssig stor andel af værkets omkostninger.

Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværkers anmeldelse af priser for varmeåret 2001/2002 er modtaget i Energitilsynet den 2. juli 2001.

Med hensyn til afgrænsningen af den faste afgift i nærværende sag er det Energitilsynets opfattelse, at den nævnte konverteringsafgift ikke skal medregnes. Efter Energitilsynets opfattelse er der for de nævnte 14 kunder tale om et finansieringselement, der er varmeprisen uvedkommende.

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 3 af 7

Energitilsynet har ikke bemærkninger til, at kraftvarmeværket lader abonnementsbidraget udgå af takstbladet i varmeåret 2001/2002, jf. kraftvarmeværkets beregning af det faste bidrags andel af den samlede betaling for varmen.

Med hensyn til denne beregning skal Energitilsynet oplyse, at Danske Fjernvarmeværkers Forening (DFF) som standard for en sammenligning af varmepriser i år 2001 har anvendt et boligareal på 130 m<sup>2</sup> og et forbrug på 18,100 MWh pr. år.

Størrelsen af den faste afgift i varmeregningen for den kunde som Advokatgården henviser til, skal - efter Energitilsynets opfattelse - ses i sammenhæng med størrelsen af denne kundes varmeforbrug.

[.....]

Den faste afgift hos Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker synes at ligge i den øvre ende af DFFs prisundersøgelse. På det foreliggende grundlag forekommer den faste afgift hos Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker dog ikke at være urimelig, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, med henvisning til, at det er uomtvisteligt, at kraftvarmeværket hørte til blandt de værker, der fik størst tilsagn fra Energistyrelsens og gasselskabernes 'barmarkspulje'.

[.....]

Den faste afgift beregnet på grundlag af m<sup>2</sup>-arealet er efter almindelige tarifieringsprincipper møntet på at dække de af værkets omkostninger, som er afhængige af det tilsluttede anlægs størrelse.

Det ses i praksis, at værker vælger at korrigere beregningsgrundlaget med en korrektionsfaktor for ejendommens isoleringstilstand.

[.....]”

## **Klagen**

Fra den uddybede klage af 14. februar 2002 fra advokat Peter Schiøtz citeres:

”[.....]

På vegne ovennævnte skal jeg herefter fastholde, at den af Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker A.m.b.a. foretagne prisberegning er i strid med varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, jfr. § 20, stk. 5.

[.....]

Omkostningsbyrden er som der i tidligere breve er gjort rede for overfor Energitilsynet højest for de deltagere, der bor i større huse, idet selskabet – uden hensyntagen til ejendommens isoleringsgrad eller deltagernes energikultur – lader disse deltagere bære langt den største byrde.

Dette må antages også at gælde for klager hr. Mogens Nielsens ejendom, selvom denne måtte have e[t] ’normalt’ energiforbrug, jfr. eksempel i sagen.

Generelt er det klagerne opfattelse, at prisniveauet for ydelserne leveret fra Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværker A.m.b.a. ligger langt højere end forventet, herunder langt højere end udgifterne ved almindelig individuel gas- eller olieopvarmning. Klagerne indsigelser retter sig samtidig mod den efter klagerne opfattelse urimelige fordeling af byrderne selskabsdeltagerne imellem.

[.....]”

## **Energitilsynets redegørelse**

Energitilsynet har i redegørelsen af 14. marts 2002 gentaget afgørelsens præmisser. Energitilsynet har herudover anført, citat:

”[.....]

Værket var blevet gældssaneret med tilskud fra Energistyrelsens og gasselskabernes barkmarkspulje. Tilsagnet fra barkmarkspuljen til værket var på 10,9 mio.kr. Kun et fåtal af de tilsagnsberettigede værker modtog hver tilsagn på over 10 mio.kr.

Set i lyset af gældssaneringen havde Energitilsynet ikke indvendinger imod størrelsen af værkets faste afgift, fordi denne afgift er møntet på at dække de af værkets omkostninger, som værket henregner til faste omkostninger, herunder afskrivninger.

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 4 af 7

I henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 2, kan afskrivninger udgiftsføres i varmeprisen. Udgiftsførte afskrivninger i varmeprisen fremskaffer likviditet, blandt andet til afvikling af gæld.

Efter almindelige tarifieringsprincipper skal den faste afgift i form af en afgift på ejendommens m<sup>2</sup> areal principielt dække de af værkets omkostninger, som er afhængige af det tilsluttede anlægs størrelse.

#### **Sagens retlige omstændigheder**

[.....]

Tidligere har Gas- og Varmeprisudvalget til stadighed anbefalet, at fjernvarme blev afregnet hos køberne efter et så kostægte princip som muligt.

Dette princip betyder, at varmeværkernes faste omkostninger så vidt muligt dækkes af indtægter fra faste afgifter. Tilsvarende at værkernes variable omkostninger dækkes af indtægterne fra forbrugsafregningen.

Ved cirkulæreskrivelse af 21. juli 1992 fulgte Gas- og Varmeprisudvalget denne henstilling op med en tilkendegivelse af, at varmeværkerne fra det varmeår, der startede i 1993 uden nærmere dokumentation kunne anvende en tarif for det målte forbrug, der kunne give værket dækning for budgetterede omkostninger til brændselskøb, køb af varme, elektricitet og kemikalier, samt en del af de faste omkostninger. I varmeåret der startede i 1993 kunne værkerne uden dokumentation over for udvalget lade maksimalt 90 % af de samlede omkostninger dække af indtægterne fra afregningen af det målte forbrug (den variable afgift).

I det efterfølgende varmeår og indtil videre kan værkerne uden nærmere dokumentation lade maksimalt 80 % af de samlede omkostninger dække af indtægterne fra afregningen af det målte forbrug. Den resterende del - de faste omkostninger - skal dækkes af en forbrugsuafhængig betaling, eksempelvis effektbidrag, abonnementsbetaling og målerleje.

Det indebærer, at minimum 20 % af værkernes samlede omkostninger skal dækkes af indtægterne fra den forbrugsuafhængige betaling med mindre at det kan dokumenteres, at de faste omkostninger udgør mindre end 20 % af værkernes samlede omkostninger.

[.....]

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 5 af 7

### **Bemærkninger til klagen**

Klager medgiver, at værket var blandt de tilsagnsberettigede værker, som blev gældssaneret med et meget stort beløb. Klager gør endvidere bemærkninger om, at prisniveauet for ydelserne leveret fra værket ligger langt højere end forventet, herunder langt højere end udgifterne ved almindelig individuel gas- eller olieopvarmning. Klager kæder i bemærkningerne værkets omkostningsniveau sammen med den omstændighed, at værket fortsat er et af de mest forgældede i landet.

Klagers bemærkninger støtter Energitilsynets afgørelse af 19. november 2001.  
[.....]"

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 6 af 7

### **Lovgivning**

Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

### **Energiklagenævnets bemærkninger**

Sagen vedrører spørgsmålet om rimeligheden af størrelsen af den del af varmekværkets tarif der vedrører den faste afgift.

Varmekværkets anmeldelse af priser for varmeåret 2001/2002 er modtaget i Energitilsynet den 2. juli 2001.

Efter det oplyste kan Energiklagenævnet tiltræde, at Energitilsynet i det foreliggende tilfælde ikke har fundet grundlag for at påbyde ændring af størrelsen af den faste afgift i varmeprisen hos Hyllinge-Menstrup Kraftvarmekværker, idet denne findes at afspejle et kostægte princip.

### **Energiklagenævnets afgørelse**

Energitilsynets afgørelse af 19. november 2001 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000.

Energiklagenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

P.N.V.

**29. januar 2003**

J.nr.: 21-14

Eksp.nr.: 10209

TMH

Side 7 af 7